കേരളോപകാരി

1882 ജനുവരി

കേരളോപകാരി

മാസിക

1882 ജനുവരി

താളിളക്കം

2020

പേര്:	**കേരളോപകാരി 1882 ജനുവരി**
ഭാഷ	Malayalam
വിഭാഗം:	മാസിക
പ്രസാധകർ:	**താളിളക്കം**
	ഡിസംബർ 2020
Layout Design:	പ്രവീൺ വർമ്മ
Copyleft:	

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട് : വിക്കിപ്പീഡിയ.

കേരളോപകാരി

AN ILLUSTRATED MALAYALAM MAGAZINE.

Vol. IX JANUARY 1882 No. 1

THE NEW YEAR

1882-ാം ആണ്ടുപിറപ്പ്

വളരേ സമയം മുമ്പേ നശിച്ചു പോയതും പണ്ടു എത്രയും ഭംഗിയുള്ളതുമായ ഒരു കോവിലകത്തിൽ പെരുത്തു ധനവാനായ ഒരു കുലീനൻ പാൎത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ഗ്രഹത്തെ കഴിയുന്നേടത്തോളം അലങ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ തുലോം പണം ചിലവു കഴിച്ചാലും ദരിദ്രക്കു ഒരു പൈശ പോലും കൊടുത്തില്ല.

ഒരു നാൾ ദരിദ്രനായൊരു സഞ്ചാരി കോവിലകത്തു വന്നു രാത്രി അവിടേ പാൎപ്പാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ കുലീനൻ അവനെ പരുഷത്തോടെ പുറത്താക്കി "എന്റെ ഗ്രഹം ഒരു വഴിയമ്പലം അല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു സഞ്ചാരി: മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചാൽ ഞാൻ പോകും" എന്നു അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ കുലീനൻ "നീ പോകുമെങ്കിൽ എന്തെല്ലാം ചോദിച്ചാലും ഞാൻ താല്പൎയ്യത്തോടെ ഉത്തരം പറയും" എന്നു പറഞ്ഞു.

നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ഈ വീട്ടിൽ പാൎത്തവൻ ആരാണ്? എന്നു സഞ്ചാരി ചോദിച്ചതിനു "എന്റെ അഛ്ശൻ" എന്നു കുലീനൻ പറഞ്ഞു. പിന്നേ വഴിപോക്കൻ "അഛ്ശനു മുമ്പേ ഇവിടേ ആർ ഇരുന്നു" എന്നുള്ള രണ്ടാം ചോദ്യം കഴിച്ചാറെ "എന്റെ മൂത്തഛ്ശൻ" എന്നു കുലീനൻ ഉത്തരം കൊടുത്തു. "നിങ്ങൾ പോയശേഷം ആർ നിങ്ങളുടെ ഗ്രഹത്തിൽ വസിക്കും'" എന്നു സഞ്ചാരി പിന്നെയും ചോദിച്ചപ്പോൾ "ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ മകൻ തന്നേ" എന്നു കുലീനൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

അതിനെ കേട്ടിട്ടു സഞ്ചാരി മന്ദഹാസം പൂണ്ടു പറഞ്ഞിതു: "എന്നാൽ ഓരോരുത്തൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തന്റെ സമയം ഈ കോവിലകത്തു പാൎത്തശേഷം മറ്റൊരുത്തൻ അവന്റെ സ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കും എന്നു വരികിൽ നിങ്ങളും അതിഥികൾ അല്ലാതെ മറ്റാരാണ്? ഈ കോവിലകം ഒരു വഴിയമ്പലം തന്നേ. അല്പ സമ

യത്തേക്കു നിങ്ങൾക്കു ഒരു ശരണമായിരിക്കുന്ന ഈ വീടിനെ എത്രയും പ്രതാപത്തോടെ അലങ്കരിക്കേണ്ടതിനു ഇത്ര പണം ചിലവു കഴിക്കരുതു. ഇതിനെക്കാൾ ദരിദ്രക്കു ധൎമ്മം കൊടുക്കുന്നതു ഏറെ നല്ലു. ഇവ്വണ്ണം നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിത്യം നില്ക്കുന്ന ഒരു പാൎപ്പിടം പണിയിക്കും.

കുലീനൻ ഈ വാക്കുകളെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി ആ സഞ്ചാരിയെ രാത്രിയിൽ കോവിലകത്തു പാൎപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ ഇതുമുതൽ ദരിദ്രക്കു ഔദാൎയ്യശീലനായി വളരെ ദയ കാണിക്കയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു.

നാം എല്ലാവരും ഇഹത്തിൽ സഞ്ചാരികളും അതിഥികളും അത്രേ. ചലനവും ശീതവുമായ ഒരു ഉറവിൽനിന്നു ചെറിയ തോടു പുറപ്പെട്ടു ശക്തിയോടെ പാറകളുടെയും കല്ലുകളുടെയും മേൽ ചാടി താഴ്വരയിലൂടെ വൎദ്ധിച്ചു ഭാരങ്ങളെ വാരിക്കൊണ്ടു പോകയും ക്രമേണ മെല്ലെമെല്ലെ പാഞ്ഞു ഒടുക്കം സമുദ്രത്തോടും ചേൎന്നു അഗാധജലത്തിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാ അതു നിന്റെ ചരിത്രം തന്നേ ആകുന്നു. ഈ പുഴയുടെ വെള്ളങ്ങൾ ഇടവിടാതെ ഒഴുകി കടന്നു പോകുന്ന പ്രകാരം നിന്റെ ദിവസങ്ങളും വൎഷങ്ങളും കഴിഞ്ഞു അവയെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴികയില്ലല്ലോ! നിന്റെ ജീവനാകുന്ന നദിയും ഒരുനാൾ നിത്യജീവനായ സമുദ്രത്തിൽ കഴിഞ്ഞു പോം. നീ സന്തോഷത്തോടെ ആകട്ടേ ദുഃഖത്തോടെ ആകട്ടേ ഈ ഭൂമിയിൽ വസിച്ചാലും ഒരു സമയം ഇതിനെ വിട്ടു വേറെ സ്ഥലത്തേക്കു പോകേണം. ഒരു വൎഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ നിന്റെ വഴിയുടെ എത്രയും വലിയൊരു അംശം നിന്റെ പിമ്പിൽ കിടക്കുന്നു. വഴിയുടെ ആരംഭത്തിൽ വളരേ ആശകളും ആഗ്രഹങ്ങളും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഇളക്കി നിറെച്ചുവല്ലോ. "മനുഷ്യഹൃദയം തൻ വഴികളെ എണ്ണിക്കൊള്ളും അവന്റെ നടയെ സ്ഥിരമാക്കുന്നതു യഹോവയത്രേ" എന്നു ക്രമേണ പഠിക്കും. ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നും സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്നില്ലല്ലോ. ഇടവിടാതെ സമുദ്രത്തിന്റെ തിരകൾ അലറി കരെക്കു നേരെ അലെച്ചിട്ടു കാലന്തോറും അധികം പൂഴിയെ വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നേ കാലം ഉള്ളതൊക്കെയും നശിപ്പിച്ചു കളവാൻ മതിയല്ലോ. ഒരു തെങ്ങിന്റെ ഉയരവും പാറയുടെ ഉറപ്പും സിംഹത്തിന്റെ ശക്തിയും യുവാവിന്റെ സൌഖ്യവും ധനവാൻ ഗൎവ്വവും വിദ്വാന്റെ ജ്ഞാനവും രാജാവിന്റെ മഹത്വവും തേജസ്സും ഇതേല്ലാം കാലം എന്ന ശത്രുവിന്റെ മുമ്പാകെ സ്ഥിരമായി നില്ക്കയില്ല. ഒന്നിനെ മാത്രം നശിപ്പിപ്പാൻ സമയത്തിന്നു കഴിവില്ല! നിന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്ന ദിവസവും അണഞ്ഞു അധികം അണഞ്ഞു വരുന്നു, അത്യന്തം ഉയൎന്ന പൎവ്വതങ്ങൾ പോലും മെഴകു എന്ന പോലെ ഉരുകി വാനവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു പോകുമളവിൽ നീ നിന്റെ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. ഇഹത്തിൽ നാം കാണുന്ന ഈ നീച്ചുഴിയിലും കേടിലും ആ മഹാദിവസത്തിൽ നാം പ്രവേശിക്കും ന്യായവിസ്താരത്തിലും

നമുക്കു വേണ്ടി സ്ഥിരമായി ഒരു പിടിത്തം എവിടെ? ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ട തിനു എവിടേക്കു പോകേണ്ടു? "യേശു ക്രിസ്തൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നന്നേ ക്കും അവൻ തന്നെ" എന്നു നാം വേദപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു. സംവത്സര ങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോകയും പുതിയ വൎഷങ്ങൾ തുടങ്ങുകയും മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങ ളുടെ വിചാരങ്ങൾ മാറിപ്പോകയും ചെയ്യാം, എന്നിട്ടും യേശുക്രിസ്തൻ എല്ലായ്പോ ഴും അവൻ തന്നേ. ഹാ ഒരുത്തൻ മാറാതെ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്നതു എന്തൊരു സന്തോഷം. ലോകത്തിലുള്ള നിത്യ അനക്കത്തെയും ചാഞ്ചാട്ടത്തെയും എപ്പോ ഴും നോക്കി വിചാരിക്കുന്നതിനാൽ നിരാശയിൽ അകപ്പെട്ടുവാൻ സംഗതി ഉണ്ടാ കും. നമ്മെ പുതിയകൊല്ലത്തിലും നടത്തി എല്ലാ കഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും ആപത്തു കളിൽനിന്നും നമ്മെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു മനോഹരമായ ലാക്കിൽ എത്തിപ്പാൻ താല്പൎയ്യ പ്പെടുന്ന ഒരു കൎത്താവു നമുക്കുണ്ടു. ഈ സദാശക്തനിൽ ആശ്രയിക്കയും അവ ങ്കലേക്കു കണ്ണുകളും എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളിൽ ഉയൎത്തുകയും ചെയ്യുന്നവൎക്കു വളരേ ശക്തിയും സന്തോഷവും ലഭിക്കും. ഇവനിൽ വിശ്വസിച്ച ആശ്രയിക്കുന്നവരിൽ ആരും വി ജിച്ചപോയിട്ടില്ല താനും. ഇവനോടു കൂടെ ഇഹത്തിൽ സഞ്ചാരിയും അതിഥിയുമായി പാൎത്തുവന്നാലും "യഹോവ എന്റെ ഇടയൻ എനിക്കു ഏതും കു റയാ" എന്നു നീ അനുഭവിക്കുന്നതല്ലാതെ ഈ നല്ല ഇടയൻ തന്നെ നിണക്കുവേ ണ്ടി സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ പാൎപ്പിടങ്ങളെ ഒരുക്കി ഒടുക്കം നിന്നെ തന്റെ സന്തോഷത്തി ലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും നിശ്ചയം.

DESTRUCTION OF CARTHAGO

കൎത്ഥഹത്തനഗരസംഹാരം

നാം ഈ ചിത്രത്തിൽ മുമ്പെ എത്രയും ശോഭിതമായിരുന്ന ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ ശേഷിപ്പുകളെ കാണുന്നില്ലേ. പട്ടണത്തിന്റെ പേർ കൎത്ഥഹത്ത എന്നു തന്നെ. ഈ നഗരം ആഫ്രിഖാഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ വടക്കേകരയിലും ഇതാല്യ അൎദ്ധദ്വീപിന്റെ എതിരും കിടക്കുന്നു. പണ്ടു പണ്ടേ ഉൎപട്ടണം (ചിറ്റാസ്യയിൽ) ക്ഷയിച്ചു പോകും കാലം (യേശുവിനു മുമ്പെ ൯-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ) ഫൊയ്നീക്യർ ഉണ്ടാക്കിയ കൎത്ഥഹത്തനഗരം മദ്ധ്യതരണ്യസമുദ്രത്തിൽ കപ്പലോട്ടവും കച്ചവടവും നടത്തിവാണു തുടങ്ങി, അഫ്രിഖാഖണ്ഡത്തിന്റെ വടക്കേ കര മിക്കതും ആ പട്ടണക്കാരെ അനുസരിച്ചതല്ലാതെ ബലയാര, മലിത, സൎദ്ദിന്യ, കോൎസിക്കാ ദ്വീപുകളെയും കീഴടക്കി വിശേഷിച്ചു വെള്ളിയെക്കൊണ്ടു ശ്രുതിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്പാന്യയുടെ കിഴക്കേ തീരങ്ങളിൽ കുടിയേറീട്ടു അവിടെ പല സ്ഥലങ്ങൾ അവൎക്കു അധീനമായി. അവരുടെ എണ്ണമററ കപ്പലുകൾ മദ്ധ്യതരണ്യസമുദ്രത്തിൽ ഇങ്ങുമങ്ങും ഓടിക്കൊണ്ടു ചുറ്റിൽ പാൎക്കുന്ന എല്ലാ ജാതികളെയും ഭരിച്ചു എപ്പോഴും കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഈ പട്ടണത്തിന്റെ അധികാരവും ധനവും അത്യന്തം വൎദ്ധിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ പട്ടണക്കാൎക്കു രണ്ടു ഭയങ്കരമായ ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായി. ഒരുത്തൻ പട്ടണത്തിന്റെ അകത്തു തന്നെ. മറ്റവനോ പുറത്തു നില്ക്കുന്നവനാണു. ഉള്ളിലുള്ള വൈരി ഈ പട്ടണക്കാരുടെ നികൃഷ്ടതയത്രേ. നാം പലപ്പോഴും കച്ചവടം മാത്രം ചെയ്യുന്ന ജാതികളിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം ഇവർ ഈ ഭൂമിയിലെ ചരാചരങ്ങളിൽ നിത്യം പെരുമാറി ഈ ഐഹികമായ പദാൎത്ഥങ്ങളെയും സാമാനങ്ങളെയും കൊണ്ടു വ്യാപരിച്ചു കൊള്ളുന്നതിനാൽ അൎത്ഥവും ആസ്തിയും വേഗേന വൎദ്ധിപ്പിച്ചാലും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ അപ്പുറത്തു കിടക്കുന്ന എല്ലാ ആത്മികകാൎയ്യങ്ങൾക്കായി രുചിയറ്റ അവർ പ്രപഞ്ചസക്തരായ്തീൎന്നു. പണം അവരുടെ ഏകാധിപതിയായിട്ടു അവരെ അടിമകളാക്കി ഭരിച്ചു. ഈ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്താൽ ശേഷിക്കുന്ന എല്ലാ ദുൎഗ്ഗുണങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചിട്ടു അവരുടെ ലുബ്ധത, ദുൎമ്മോഹം, ക്രൂരത, അവിശ്വസ്തത എന്നിവറ്റെ ചൊല്ലി വേറെ ജാതിക്കാർ ഭൂമിയിൽ എങ്ങും സങ്കടം പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. പണം കിട്ടേണ്ടതിന്നു ഈ ജാതിക്കാർ എന്തെല്ലാം ചെയ്യും. അതു കൂടാതെകണ്ടു പലപ്പോഴും മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവത്തോടു അവരുടെ ദേവന്മാരും ഒക്കും. ബായാൽ മോലോക്ക് എന്നത്രേ അവരുടെ മുഖ്യമായ ദേവന്മാരുടെ പേർ. ഇരുമ്പു കൊണ്ടുള്ള മോലോക്കിന്റെ ബിംബത്തെ അവർ ചൂടാക്കി അവന്റെ പഴുത്ത കൈകളിൽ തങ്ങളുടെ ശിശുക്കളെ ബലികളാക്കി അൎപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. അഷ്ടരോത്ത് എന്ന ദേവിയെ പുലയാട്ടിനാൽ സേവിക്കുന്നതു നടപ്പായിരു

ന്നു. ഇത്രത്തോളം വഷളായി പോയ ജാതിയുടെ നാശവും വളരെ അടുത്തു വന്നു താനും.

പുറമെയുള്ള ശത്രു രോമർ തന്നെ ഇവക്കു വേറെ ഒരു ജാതിയുടെ മഹത്വവും ശോഭയും സഹിച്ചു കൂടാ എന്നു തോന്നി. ആകാശത്തിൽ ഓരൊറ്റ സൂൎയ്യൻ പ്രകാശിക്കുന്ന പ്രകാരം ഈ ഭ്രമണ്ഡലത്തിൽ രോമരുടെ ചെങ്കോൽ സകലവും ഭരിക്കേണം എന്നു അവരുടെ പക്ഷം. ഇതു ഹേതുവായിട്ടു അവൻ കൎത്ഥാഹപട്ടണത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ കണ്ടിട്ടു അസൂയപ്പെട്ടു എപ്പോഴും ആ പട്ടണക്കാരെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരവസരത്തെ അന്വേശിച്ചു പോന്നു. തഞ്ചം കിട്ടിയപ്പോൾ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഭയങ്കരമായ യുദ്ധമുണ്ടായി. ഒന്നാം യുദ്ധത്തിൽ രോമക്കാർ പലപ്പോഴും തോറ്റു പോയ ശേഷം ഒടുക്കം മാത്രം ജയം പ്രാപിച്ചാലും കൎത്ഥാഗക്കു സിസിലിയ എന്ന പുഷ്ടിയേറിയ ദ്വീപു നഷ്ടമായി പോയി (264. 241. B. C.) രണ്ടാം യുദ്ധത്തിലോ (218-201) കൎത്ഥാഗരുടെ എത്രയും കീൎത്തിപ്പെട്ട ഹനിബാൽ എന്ന സേനാപതിയെക്കൊണ്ടു രോമക്കു ഏകദേശം നാശം വന്നു. ആ സമൎത്ഥൻ സ്വരാജ്യത്തെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതല്ലാതെ സ്പാന്യരാജ്യത്തിൽനിന്നു വളരെ സൈന്യങ്ങളോടെ പുറപ്പെട്ടു എബ്രോനദിയെയും പിറനയ്യ ആല്പ മലകളെയും കടന്നു ശൈത്യവും വിശപ്പും കൊണ്ടു ചുരുങ്ങിയ പട്ടാളങ്ങളോടു കൂടെ വടക്കെ ഇതാല്യയിൽ എത്തി തന്നെ തടുക്കേണ്ടതിനു രോമർ അയച്ച എല്ലാ സൈന്യങ്ങളെ തോല്പിച്ചു വിശേഷാൽ കന്നെ എന്ന പട്ടണസമീപത്തു ഒരു ദിഗ്ജയം പ്രാപിച്ച ശേഷം രോമരുടെ കഥ തീൎന്നു പോയി എന്നു തോന്നി താനും. 50,000 രോമർ ആ പോക്കളത്തിൽ പട്ടു ഹനിബാൽ മോതിരങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൂന്നു വലിയ ചാക്കുകളെ കൎത്ഥാഹത്തിലേക്കു അയച്ചു പോൽ. ഈ ഭയങ്കരമായ അപജയത്തിലും അപരാധത്തിലും പ്രത്യേകമായി രോമരുടെ മാഹാത്മ്യവും ധൈൎയ്യവും വിളങ്ങി എങ്കിലും അങ്ങിനെ തന്നെ ജയത്തിലും മഹത്വത്തിലും കൎത്ഥാഗരുടെ നികൃഷ്ടതയും ലുബ്ധതയും കാണേണ്ടി വന്നു. ഹനിബാല്ക്കു സ്വദേശത്തിൽ നിന്നു യാതൊരു സഹായവും വേണ്ടുന്ന പണവും കിട്ടായ്കയാൽ അവൻ 9 വൎഷം വെറുതെ ഇതാല്യദേശത്തിൽ ഇങ്ങീടങ്ങീട് സഞ്ചരിച്ച ശേഷം സ്കിപിയൊ എന്ന കീൎത്തിപ്പെട്ട സേനാപതി കൎത്ഥാഗരെ സ്വദേശത്തിൽ അതിക്രമിച്ചപ്പോൾ അവർ മുമ്പെ അശേഷം ഉപേക്ഷിച്ച ഹനിബാലെ സഹായത്തിനായി വിളിച്ചു. ”രോമ അല്ല എൻറെ കൂട്ടുകാരുടെ അസൂയയത്രേ എന്നെ തോല്പിച്ചതു” എന്നു ഹാനിബാൽ പറഞ്ഞിട്ടു ആശാഭഗ്നനായി ഇതാല്യദേശത്തെ വിട്ടു മടങ്ങി ചെന്നാലും തന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെ യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യം നഷ്ടമായതു കൊണ്ടു ചാമ പോക്കളത്തിൽ അശേഷം തോറ്റു പോകുന്നതിനാൽ കൎത്ഥാഗരുടെ കഥ തീൎന്നു പോയി. സ്കിപിയൊ പിന്നേയും കല്പിച്ച സന്ധിനിൎണ്ണയത്തിൻ പ്രകാ

രം കൎത്ഥാഗർ യുദ്ധത്തിന്റെ എല്ലാ ചിലവു കൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ ആനകളെയും കപ്പലുകളെയും രോമരാജ്യത്തിന്നു ഏല്പിക്കേണം എന്നും അഫ്രിഖയിൽ അല്ലാതെ മറ്റൊരു ദിക്കിലും കൎത്ഥാഗൎക്കു അധികാരം അരുതു എന്നും ഇനിമേലാൽ രോമരുടെ സമ്മതം കൂടാതെ യുദ്ധം തുടങ്ങരുതെന്നും വാക്കു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. ഹനിബാൽ അവയൊക്കെയും കേട്ടിട്ടു ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു വിഷം കുടിച്ചു മരിച്ചു.

എന്നാൽ ഇതു കഷ്ടത്തിന്റെ ആരംഭമത്രേ. നല്ലവണ്ണം കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിനാൽ കൎത്ഥാഗർ കരു വിധേന സുഖിച്ചു പട്ടണം വീണ്ടും ഓരല്പം ശോഭിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അതു രോമൎക്കു അസഹ്യമായി തോന്നി. കൎത്ഥാഗർ മേല്പറഞ്ഞ കരാർ ലംഘിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ എത്രയും സൂക്ഷി ച്ചതുകൊണ്ടു അവരെ അശേഷം നിഗ്രഹിപ്പാൻ വേഗം ഒരു തഞ്ചം വന്നില്ല. എന്നിട്ടും എപ്പോഴും ഇതിനായി രോമരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരാൾ രോമപട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൎത്ഥാഗൎക്കും സമീപത്തിലിരിക്കുന്ന മസ്സിനിസ്സ എന്ന രാജാവിനും ഒരു തൎക്കമുണ്ടായി. രോമരുടെ സ്നേഹിതനാകുന്ന ഈ രാജാവും എപ്പോഴും കൎത്ഥാഗരെ അതിക്രമിച്ചു ഓരോ ഖണ്ഡങ്ങളെ തനിക്കു സ്വരൂപിച്ചതു കൊണ്ടു പോൎക്ക്യർ കാത്തോ രണ്ടു പക്ഷക്കാരാലും ഇണക്കം വരുത്തുവാൻ വന്നപ്പോൾ പട്ടണത്തിന്റെ ശ്രീത്വവും കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു മടങ്ങി പോയ ശേഷം വൃദ്ധമാലയിൽവെച്ചു അവർ ഏതു കാൎയ്യത്തെ കുറിച്ചു ആലോചിച്ചാലും "കൎത്ഥാനത്ത് പട്ടണത്തെ നശിപ്പിച്ചു കളയേണം എന്നതു എന്റെ പക്ഷം" എന്നു പറഞ്ഞു പോൽ. ഒടുക്കം ഇതിനെ നിവൃത്തിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു അവസരം വന്നു. രോമരുടെ ചങ്ങാതിയായ ആ മസ്സിനിസ്സ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം കൎത്ഥാഗരുടെ അതിരുകളെ അതിക്രമിച്ചപ്പോൾ ഇവർ രോമരുടെ അനുവാദം ചോദിക്കാതെ വിരോധിച്ചു. രോമർ ഇതു കേട്ട ഉടനെ "ഹാ കൎത്ഥാഗർ കരാർ ലംഘിച്ചു" എന്നു നിലവിളിക്കയും 84,000 പടയാളികളെ അവരെ ശിക്ഷിപ്പാൻ അയച്ചു വിടുകയും ചെയ്തു.

കൎത്ഥാഗർ ഇതിനെ കേട്ടു ഭ്രമിച്ചു രോമരെ ശമിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു പട്ടണത്തെ അവരുടെ കൈയിൽ ഏല്പിപ്പാൻ വാക്കു കൊടുത്തു. രോമർ"വേണ്ടതില്ല, നിങ്ങൾ ഏറ്റവും മാനമുള്ള കുഡുംബങ്ങളിൽനിന്നു 300 ആളെ ജാമ്യമായി രോമപുരിയിലേക്കു അയച്ചു തന്നാൽ ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ട" എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ പൊട്ടിക്കരയുന്ന അമ്മമാർ തങ്ങളുടെ മക്കളെ അങ്ങോട്ടു വിട്ടയച്ചു താനും. എന്നിട്ടും രോമരുടെ സൈന്യങ്ങൾ അഫ്രിക്കയിൽ ഇറങ്ങി. കൎത്ഥാഗർ ഭയത്തോടും വിറയലോടും "അതെന്തു കൊണ്ടു, ഞങ്ങൾ കല്പിച്ചതൊക്കയും ചെയ്തിട്ടില്ലയോ" എന്നു ചോദിച്ചാറെ "നിങ്ങൾ എല്ലാ ആയുധങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കൈയിൽ ഏല്പിക്കേണം എന്നു രോമർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതുപോലും ഈ സാധുക്കൾ ചെയ്തു. 200,000

ആയുധവൎഗ്ഗങ്ങളെ രോമരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനാൽ രോമക്കു പൂൎണ്ണതൃപ്തി വരുത്തുവാൻ വിചാരിച്ചു എങ്കിലും ഹാ കഷ്ടം! രോമക്കു ഈ ആയുധങ്ങൾ കിട്ടിയ ശേഷം എന്തൊരു ആജ്ഞ പുറപ്പെടുവിച്ചെന്നാൽ: "ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നഗരത്തെ സംഹരിപ്പാൻ മുതിൎന്നുപോയതു കൊണ്ടു നിങ്ങൾ അതിനെ വിട്ടു എങ്ങിനെ എങ്കിലും സമുദ്രത്തിൽനിന്നു 12 നാഴിക ദൂരത്തിലുള്ള വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ കുടിയേറി പാൎക്കേണം" എന്നത്രേ.

കൎത്ഥാഗരുടെ നിരാശയെ വിവരിച്ചു കൂടാ! എല്ലാ നിവാസികളുടെ കരച്ചിലും അട്ടഹാസവും പട്ടണത്തെ നിറെച്ചു പോന്നു. എന്നിട്ടും ഇത്രോളം അനുസരിക്കാതെ തങ്ങളുടെ മനോഹാരമായ പ്രിയനഗരത്തെ മരണപൎയ്യന്തം കാത്തു രക്ഷിക്കേണം എന്നതിൽ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. ക്ഷണത്തിൽ അവർ എല്ലാ വാതിലുകളെ അടെച്ചു പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും രാപ്പകൽ പുതിയ ആയുധങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നു പോലും അവർ ലോഹം എടുത്തു അതിനെക്കൊണ്ടു വാൾ കുന്തം തുടങ്ങിയുള്ളവറ്റെ ഉണ്ടാക്കി. വില്ലുകളുടെ ഞാണിന്നായി സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ തലമുടിയെ കൊടുത്തു. നിരാശയിൽ അകപ്പെട്ട 700,000 ആളുകൾ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണത്തെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ നഗരത്തെ പിടിക്കുന്നതു അല്പമായ കാൎയ്യം അല്ല.

ചില വൎഷത്തോളം രോമർ പട്ടണത്തെ വെറുതെ വളഞ്ഞ ശേഷം ഒടുക്കം പണ്ടു ഹനിബാലിനെ ജയിച്ച ആ സ്കിപിയൊന്റെ പൌത്രനായ സ്കിപിയൊൻ അഫ്രിക്കാനൻ എന്ന സമൎത്ഥനായ സേനാപതി സൎവ്വബലങ്ങളോടെ പട്ടണത്തെ അതിക്രമിക്കുന്നതിനാൽ അതിനെ പിടിച്ചു. പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ശേഷം പോലും ആറു ദിവസങ്ങൾക്കകം ഓരോ തെരുവീഥിയെയും വീട്ടിനെയും പ്രത്യേകമായി അതിക്രമിച്ചു പിടിക്കേണ്ടി വന്നു. രണ്ടു പക്ഷക്കാർ ആ ദിവസങ്ങളിൽ ചെയ്ത സാഹസവും കാണിച്ച ക്രൂരതയും വിവരിച്ചു കൂടാ. ഏഴാം ദിവസത്തിൽ മാത്രം രോമർ പ്രധാനകോട്ടയെ കൈക്കലാക്കുന്നതിനാൽ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ തീൎത്തു. ആ കോട്ടയുടെ സേനാപതിയാകുന്ന ഹസ്ത്രുബെൽ വരുവാനുള്ള നാശത്തെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ ഗൂഢമായി സ്കിപിയൊന്റെ അരികെ ചെന്നു അഭയം ചൊല്ലി ശേഷിക്കുന്നവരുടെ രക്ഷെക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. സ്കിപിയൊ അവനോടു കൂടെ പാളയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടു ആ സേനാപതി തന്റെ കാല്ക്കൽ കുത്തിരിപ്പാൻ കല്പിച്ച ശേഷം അങ്ങിനെ അവനെ കോട്ടയിലുള്ളവൎക്കു കാണിച്ചു. ഇവർ അതു കണ്ട ഉടനെ കോട്ടെക്കും ക്ഷേത്രത്തിന്നും തീക്കൊടുത്തു. പെട്ടന്നു കോട്ടയുടെ വക്കത്തു രണ്ടു കുട്ടികളെ വഹിക്കുന്ന സേനാപതിയുടെ ഭാൎയ്യ വന്നു ഉറച്ച ശബ്ദത്തോടെ ഭൎത്താവിനെ തന്റെ ഭീരുത്വത്തിൻ നിമിത്തം ശാസിച്ച ശേഷം അവൾ കുട്ടികളെ കൊന്നു താൻ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ചാടി

ക്കളകയും ചെയ്തു. പട്ടണത്തെ ചുറ്റി നടക്കേണ്ടതിന്നു 6 മണിക്കൂർ വേണം, ഈ വലിയ നഗരം 17 ദിവസത്തോളം കത്തിയ ശേഷം മാത്രം ഭസ്മമായി പോയിട്ടുള്ളു. ഇവ്വണ്ണം 500 സംവത്സരങ്ങളോളം സമുദ്രത്തെ ഭരിച്ച ഈ മഹത്വമുള്ള പട്ടണം തീയിൽ നശിച്ചു പോകുന്നതു സ്കിപിയൊൻ കണ്ടപ്പോൾ കണ്ണുനീർ വാൎത്തു ഒരു സ്നേഹിതനോടു "ഇതിൽ ഞാൻ എന്റെ പട്ടണത്തിന്റെ വിധിയും അന്തവും കാണുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു പോൽ.

THE PROMISE OF A LORD

ഒരു മഹാൻ ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം

(From the German.)

ദൈവരാജ്യവേലെക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത ഇംഗ്ലിഷ് പ്രഭുകളിൽ വെച്ച "ലോർദ്ദ് കോംഗ്ലതൊൻ" എന്നവർ'ഒട്ടും ചെറിയവനല്ല. ഭക്തികാൎയ്യത്തിൽ ഈ മഹാന്റെ പേർ ഓരോ വൎത്തമാനപത്രം മൂലം എങ്ങും ശ്രുതിപ്പെടാതിരുന്നവ നായിരുന്നാലും ക്രിസ്തസ്നേഹത്താൽ മുറ്റും നിൎബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം "ജോൻ ബന്നൽ" എന്ന നാമധേയം പൂണ്ടു പുറപ്പെട്ട ബഗാദ്ദ് ഇന്ത്യ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും പിന്നെലൊണ്ടൊൻ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലും അവിശ്വാസികളോടും ദരിദ്രരോടും സുവിശേഷം അറിയിച്ചു പോന്നു. എന്നാൽ താൻ വാക്ക്സാമൎത്ഥ്യമുള്ള വനല്ലായ്കയാൽ തനിക്കുള്ള ഗ്രഹിപ്പിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളതിനെ സൂക്ഷ്മമായി മറ്റുള്ളവരോടു പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യം വരുത്തുവാൻ ബഹുപ്രയാസം എന്നറികകൊണ്ടു ഒരു നാൾ വളരേ ദുഃഖിച്ചു നിന്നു ആലോചിച്ചതെന്തെന്നാൽ: "ഞാൻ വല്ല ദയാകരമായ ക്രിയകൊണ്ടു എന്റെ കുടിയാന്മാൎക്കു പിടിക്കത്തക്കതും എന്നും മറപ്പാൻ കഴിയാത്തതുമായ ഒരു ഉപദേശം കഴിച്ചു, അതിനാൽ തന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യാം".

ഒരു നാൾ വലിയ ആലോചനസഭായോഗം പിരിഞ്ഞു പോയശേഷം താൻ തന്റെ കോവിലകത്തേക്കു പോയി; പിറ്റേ ദിവസം കുടിയാന്മാർ പാൎക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിലെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും കോവിലകപുരഗോപുരങ്ങളിലും താൻ പതിപ്പിച്ച പരസ്യമാവിതു:

"ഏവരും അറിവൂതാക!

"ഇന്ന മാസത്തിലെ ഒന്നാം തിയ്യതി രാവിലെ 9 മണിതുടങ്ങി 12 മണിസമയം വരെ കോംഗ്ലതോൻ പ്രഭുവും അവരുടെ മേനോനും അവരുടെ ആഫീസിൽ (കൊട്ടാരത്തിൽ) ഉണ്ടാകും. ആ സമയത്തിന്നകം അവർ അവിടെ പാട്ടം അടപ്പാൻ വകയില്ലാത്ത തങ്ങളുടെ എല്ലാ കുടിയാന്മാരുടെ വാക്കിനിന്ന സൎവ്വകണക്കും തീൎത്തു കടം ഇളെച്ചു പാട്ടം വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ നമ്മുടെ വാഗ്ദത്തത്തെ ഉപകാരമാക്കുവാൻ മനസ്സുള്ള ഏ"വരും താന്താൻ എല്ലാ കണക്കും കടത്തിൽ അകപ്പെട്ട വിവരവും എഴുതി അയക്കേണ്ടതല്ലാതെ ഇപ്പോൾ കൈവശം ഉള്ള മുതൽപ്പട്ടികയും കൂടെ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവ"രേണ്ടതാകുന്നു. Congleton".

ഈ പരസ്യം വായിച്ച ശേഷം ഗ്രാമക്കാർ ഒട്ടൊഴിയാതെ ഭ്രമിച്ചും വിസ്മയിച്ചും പോയി. ഗ്രാമത്തിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും ഗ്രാമക്കാർ അവിടവിടെ കൂട്ടമായി കൂടിനിന്നു: "ഇതെന്തു പുതുമ! ഇതെന്തു പുതുമ!" എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞും അമ്പരന്നും ഭയപ്പെട്ടും പോയതല്ലാതെ ചിലർ ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു ആഫീസിൽ ചെല്ല

കയും പരസ്യത്തെക്കൊണ്ടു താല്പൎയ്യമായി മേനോനോടു ചോദിക്കയും ചെയ്യുതിന്നു മേനോൻ അവരോടു: "പരസ്യം തന്നാൽ തന്നെ തെളിവുള്ളതല്ലാതെ അതിനെ പ്രസ്ഥാപിച്ച ആളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നപ്രകാരം അതിനൊടുവിൽ പേരും കൈയൊപ്പം തെളിവായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതോ ബഹുമാനപ്പെട്ട എന്റെ യജമാനന വർകളുടേതാകുന്നു എന്നതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി" എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തു.

നിശ്ചയിച്ച ദിവസം അടുത്തു വരുന്തോറും ദരിദ്രക്കൂട്ടത്തിലെ കലക്കവും വേവലാധിയും നന്ന വൎദ്ധിച്ചു. പരസ്യത്തിന്റെ ഒടുവിലെ വാചകത്തെ പ്രത്യേകം കുറിക്കൊണ്ട ചിലർ തങ്ങളുടെ സൎവ്വകടത്തിൽനിന്നും വിടുവിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഏതാനും തങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ കൈവശം ഉള്ളതും കൂടെ അങ്ങു ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടേ ആവൂ എന്നു വിചാരിച്ചു, ഒട്ടും വകയില്ലാത്തവർ അല്ലായ്കയാൽ വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ ഉപകാരത്തിൽനിന്നു അവർ സ്വമനസ്സാലെ തെറ്റിപ്പോയി. മറ്റുള്ളവൎക്കു കടംപെട്ട വിവരം യജമാനനോടു അറിയിപ്പാൻ മനസ്സില്ലായ്കയാൽ ഇവൎക്കും സാദ്ധ്യമായില്ല. വേറെ ചിലർ: "ഇതു യജമാനന്റെ നേരംപോക്കുമാത്രമാണെന്നും നമ്മെ കളിപ്പിപ്പാൻ ഇഛ്ശിക്കുന്നതേയുള്ളൂ" എന്നും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരുവൻ: "അല്ല, അങ്ങിനെയാവാൻ പാടില്ലല്ലോ, തന്റെ വാക്കിനെ തള്ളിപ്പറവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം യജമാനന്റെ പേരും കൈയൊപ്പും ഉണ്ടെല്ലോ" എന്നു കാൎയ്യമായി ഉത്തരം ചൊല്ലി. ഇങ്ങിനെ പലർ പലപ്രകാരവും ആലോചിച്ചും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ചിലർ തങ്ങളുടെ കടങ്കണക്കു കൂട്ടിച്ചേൎത്തിട്ടു നിയോഗിച്ച വിവരവും എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി എന്നാൽ ഒന്നാമതു അങ്ങു പ്രവേശിച്ചവർ കടം വീട്ടിക്കിട്ടിയവരായി പുറത്തു വരുമ്പോൾ മാത്രം പട്ടിക ഏല്പിച്ചാൽ മതി എന്നു പലരുടെയും അഭിപ്രായമായിരുന്നു. അത്രയുമല്ല, ചിലർ യജമാനന്റെ വാക്കിൽ അശേഷം തേറായ്കയാൽ തങ്ങൾക്കുള്ളതിൽനിന്നു ഒരംശം ഒളിപ്പിച്ചും കളഞ്ഞു. ശേഷമുള്ളവരോ തങ്ങളുടെ ഉമ്പില്ലാത്ത സ്നേഹിതന്മാരുടെ പരിഹാസവാക്കു കേട്ടു പരസ്യത്തെയും അതിൽ അടങ്ങിയ താല്പൎയ്യത്തെയും അതിനെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള യജമാനനെയും ലേശംപോലും ചിന്തിക്കാതെ ലഘുമനസ്സിൽ മറന്നു വിട്ടു തീരേ ഓക്കാതെപോയി.

അപ്പോൾ പരസ്യത്തിൽ പ്രസ്ഥാപിച്ച കുറിനാൾ ഉദിച്ചു വന്നു. അന്നു കുടിയാന്മാരും കാണികളുമായ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം ആഫീസിൻ മുമ്പിൽ എത്തി. 9 മണി അടിക്കുന്നതിന്നു ചില നിമിഷം മുമ്പെ യജമാനൻ വണ്ടിയിൽ വന്നിറങ്ങി, ആഫീസിൽ ചെന്ന ഉടനെ വാതിൽ അടെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഒമ്പതാം മണി അടിക്കുമ്പോൾ അകത്തുള്ള പൂട്ടു തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട ഉടനെ വാതിൽ വീണ്ടും തുറന്നു. പുറത്തു നില്ക്കുന്ന ജനങ്ങളിൽ യാതൊരുത്തനും മുമ്പായി കട

ക്കാൻ ധൈയ്യം പോരാതെ, അവൻ കടക്കട്ടെ, ഇവൻ കടക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നതേ ഉള്ളൂ. ചിലർ തങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയെ അറിയിപ്പാൻ നാണിച്ചും മറ്റു ചിലർ തങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെ ഉള്ളവണ്ണം അറിയിച്ചാൽ വല്ല സഹായത്തിന്നു പകരം ശാസന തന്നെ ലാഭമായി വരുമോ എന്നും മറ്റും സംശയിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു.

അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ചങ്ങാതികളുടെ മുമ്പാകെ കടങ്കണക്കുകളെ കൂട്ടിച്ചേക്കയും അവരുമായി എന്തെന്നും എത്രയെന്നും എഴുതിക്കൊടുക്കേണമെന്നും ആലോചിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന രണ്ടു പേരിൽ ഒരുവൻ മറ്റവനോടു: "എടോ! നീ ഒന്നാമതു പ്രവേശിച്ചു ശോധന ചെയ്ക" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ഇവൻ മറ്റവനോടു: എന്റെ കഴക്കു നിന്റെ കഷ്ടത്തോടു തുല്യമല്ല" എന്നും മറ്റും ഉത്തരം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു സമയം വെറുതെ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ആരും അകത്തു പോവാൻ തുനിഞ്ഞതുമില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓരോരുവൻ മറ്റവൻ പ്രവേശിപ്പോളും ഞാൻ താമസിക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചതേയുള്ളു.

ഏകദേശം 10 മണിക്കു മൂന്നു വഷത്തോളം ധമ്മശാലയിൽ പാൎത്തു ഉപജീവനം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വാദ്ധ്ക്യമുള്ള ദമ്പതിമാർ ജനക്കൂട്ടത്തോടു വന്നു ചേ൪ന്നപ്പോൾ: "ബഹുമാനപ്പെട്ട കോംഗ്ലതോൻപ്രഭുവിന്നു ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ കടങ്ങളും ഇളെച്ചുകൊടുപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടു എന്നു കേട്ടതു സത്യം തന്നെയോ"? എന്നു അവർ ചോദിച്ചാറെ: "അറിയുന്നില്ലാ, ഇതു വരെ അദ്ദേഹം യാതൊരുത്തക്കും അപ്രകാരം ചെയ്തതായി കേട്ടിട്ടുമില്ല" എന്നു നില്ക്കുന്നവരിൽ ഒരുവൻ പറഞ്ഞു. അതിന്നു കിഴവൻ: "ആകട്ടെ, ഇതുവരെ എല്ലാവരും ചെന്നു നോക്കിയോ?" "ആരും ഇല്ല എന്നു മറ്റവൻ പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മഴകൊണ്ടും വെയിൽകൊണ്ടും പൂത്തുപോയ പരസ്യം വൃദ്ധന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പതിഞ്ഞു, ഉടനെ അവൻ ഭായ്യയോടു: "ഇതാ എടോ, നോക്കു! ഈ പരസ്യം ഇവിടെ പതിപ്പിച്ചതു പെരുത്തു നാളായിരിക്കണം, എന്നാൽ അതിൽ പ്രഭുവിന്റെ പേരും മുദ്രയും ഉണ്ടല്ലോ; കാൎയ്യം നിശ്ചയം തന്നെ. വാ, ഇപ്പോൾ നമുക്കു കടം വീട്ടി ചാവാൻ ദൈവം തുണച്ചു" എന്നു അതിസന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഭാൎയ്യയുടെ കയ്യും പിടിച്ചു അകായിയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു.

അതു കണ്ടിട്ടു മുഖപരിചയമുള്ളൊരുവൻ: "നല്ലതു മൂപ്പരേ, നിങ്ങൾ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ പരമാത്ഥം അറിയിക്കണേ" എന്നും, അതു കേട്ട മറ്റൊരുത്തൻ ഇളിച്ചു കാട്ടി പരിഹാസത്തോടെ: "കിഴവന്നു നന്മ വരട്ടെ" എന്നും പറഞ്ഞതു വൃദ്ധൻ ശ്രദ്ധിക്കാതെ ധൈയ്യത്തോടെ പ്രവേശിച്ചു പോന്നു.

അകത്തു ചെന്നപ്പോഴോ പ്രഭുവും മേനോനും മാത്രം ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. തന്ത

തന്റെ കണക്കോല കയ്യിൽ പിടിച്ചു കുനിഞ്ഞൊന്നു ക്കുപ്പി മേശയുടെ മേൽ വെച്ചുംകൊണ്ടു: "യജമാനനവൎകളേ, ഇതെന്റെ കടകണക്കാകുന്നു; എനിക്കു വക ഒന്നുമില്ല. ഞങ്ങൾ രണ്ടാളും ഇതുവരെ ധൎമ്മ സത്രത്തിൽ പാൎത്തു ഉപജീവിച്ചു. എന്നാൽ കടം കൂടാതെ മരിപ്പാൻ പാടുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയും അവിടത്തിൽ തന്നെ പാൎത്തുകൊള്ളാമായിരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു യജമാനൻ: "ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ തീൎത്തു തരുമെന്നതു എന്തുകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു"? "എന്നു ചോദിച്ചാറേ തന്ത: അതിന്റെ ഹേതു എന്തെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ലെങ്കിലും യജമാനൻ അവർകൾ വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത കുറി എനിക്കു കിട്ടി; അതോ, താങ്കളുടെ ഒപ്പും മുദ്രയും ഉള്ള പരസ്യത്താൽ തന്നെ. അതിലുള്ള വാഗ്ദത്തമത്രേ എന്നെ ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തിയതു" എന്നു പറഞ്ഞു.

പ്രഭുവായ കൊംഗ്ലതൊൻ: "ശരി, ഇതു തന്നെ മതി" എന്നു ചൊല്ലി വേഗം കണക്കു കൂട്ടി ആ സംഖ്യെക്കു ഹുണ്ടികയും എഴുതിച്ച ശേഷം തന്റെ ഒപ്പിട്ടു വൃദ്ധന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. അപ്പോൾ മുതുക്കിഴവൻ നന്ദിപൂണ്ടു വന്ദിച്ചു പിന്നോക്കം വാങ്ങി സന്തോഷവാൎത്ത അയാല്ക്കാരോടും അറിയിപ്പാൻ വാതില്ക്കൽ ചെന്നാറെ മഹാൻ അവരോടു: "ഇല്ലില്ലാ, നിങ്ങൾ അവരോടു വാൎത്ത അറിയിക്കരുതു, അവരും എന്റെ വാക്കു വിശ്വസിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണ", എന്നു ചൊല്ലി ദമ്പതികളെ ഉച്ചവരെ മറ്റൊരു മുറിയിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്നിടയിൽ മറ്റാരും വരായ്കയാൽ മേനോൻ തന്റെ യജമാനനോടു ഈ വൃദ്ധരുടെ ജീവിതാവസ്ഥ വിവരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇവർ പല കാലം സുഖജീവനം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ കുറ്റംകൂടാതെ അപകടത്തിൽ വീണു. ദരിദ്രരായി തീൎന്നു എന്നു പ്രഭു ബോധിച്ചശേഷം പാരം കനിവു തോന്നി അവൎക്കു പാൎപ്പാൻ ഒഴിഞ്ഞ ഒരു കുടിയും കൊടുക്കേണമെന്നു കല്പിച്ചു പോന്നു.

പുറത്തു നില്ക്കുന്നവരോ: കിഴവന്റെ വരവു കാണായ്കയാൽ മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി "ഇതെന്തെടോ, നേരംപോക്കോ?" എന്നു അന്യോന്യം ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. ഉച്ചയും അടുത്തു എങ്കിലും പ്രവേശിപ്പാൻ ആൎക്കും മനസ്സായില്ല. കിണികിണി എന്നു മണി 12 അടിച്ചു തീരുകയിൽ കിഴവനും കിഴവിയും പുറത്തു വരികയും ചെയ്തു.

"മൂപ്പരേ പണം കിട്ടിയോ? കിട്ടിയോ?" എന്നു നാനാഭാഗത്തിൽനിന്നും ചോദ്യം ഉണ്ടായി. വൃദ്ധനോ പ്രഭുവിന്റെ ഒപ്പും മുദ്രയും ഉള്ള ഹുണ്ടികയെ എടുത്തു മറ്റവൎക്കു കാട്ടി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു ഒന്നു നിവിൎന്നു: "ഹാ, ഇതു അംഗ്ലവാണിഭശാലയിലേ ഒരു നോട്ടിന്നു തുല്യമത്രേ" എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ വഴിക്കു പോകയും ചെയ്തു.

തൽക്ഷണം പ്രഭുവും പുറത്തു വന്നു രഥമേറിയപ്പോൾ എല്ലാവരും പിന്നാലെ ചെന്നു: "യജമാനനവർകളേ, എന്റെ എന്റെ കടവും തീൎക്കേണമേ! എന്റെ എന്റെ കടഞ്ചീട്ടും ഇതാ, നോക്കിക്കൊള്ളണമേ"! എന്നു കൂക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ: "സ്നേ

ഹിതന്മാരേ, സമയം തെറ്റി വാതിലും അടെക്കപ്പെട്ടു" എന്നു പ്രഭു പറഞ്ഞു രഥമോട്ടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മുപ്പതു വൎഷത്തിൽ അധികമായി തന്നെ പരിചയിച്ചറിഞ്ഞ കുടിയാന്മാർ തന്റെ വാക്കിനെ പ്രമാണിക്കാതെ ഇരിക്കും എന്നു പ്രഭു എള്ളോളം ഊഹിക്കായ്കയാലും കുടിയാന്മാരുടെ അവിശ്വാസത്താൽ ജന്മിയെ കള്ളനാക്കുകയാലും ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു പോകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പ്രിയവായനക്കാരാ! ഈ പ്രഭുവിന്നു മേലായ പരമയജമാനനെ കുടിയാന്മാർ ആയിരം വൎഷങ്ങളിൽ പരമായിട്ടു തന്റെ കരുണാ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാതേയും ഭാഗ്യദാനങ്ങളെ ചെന്നു വാങ്ങി അനുഭവിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതു കൊടിയ കാൎയ്യമത്രേ, എന്നു ഓൎപ്പാൻ സംഗതി വരുമല്ലോ. ആകയാൽ പ്രിയ സഖേ, സമയം തെറ്റുംവരേ പുറ ത്തു നില്ക്കരുതേ!

Rev. J. Knobloch.

MISCELLANEOUS

പലവിധമായതു

1. ആരിൽ ആശ്രയിക്കാം എന്നു നോക്കുക ! ഒരു കുറുക്കന്റെ ഒരു മരത്തിന്മേൽ കുത്തിരിക്കുന്ന എല്ലാ പെടക്കോഴികളോടും പൂവങ്കോഴികളോടും സൎവ്വജന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാവാനുള്ള ഒരു നിത്യമായ സമാധാനത്തെക്കുറിച്ചു അറിയിച്ചു. അതിൻപ്രകാരം ഇനി മേലാൽ ചെന്നായ്ക്കും ആട്ടിന്നും പിന്നേ കുറുക്കനും കോഴികൾക്കും സ്നേഹവും സഖിത്വവും വരേണം എന്നത്രേ. ഇതിനാൽ കുറുക്കൻ ആ കോഴികളെ ചതിച്ചു അവ മരത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരുവാൻ തക്കവണ്ണം വശീകരിപ്പാൻ വിചാരിച്ചു താനും. പൂവങ്കോഴിയോ "അതു കേൾപാൻ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷം" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കേ തന്റെ തലയെ പൊന്തിച്ചു നോക്കി. "നീ എന്തു കാണുന്നു" എന്നു കുറുക്കൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ "ഞാൻ ദൂരത്തു നായ്ക്കളോടുകൂടേ വരുന്ന ഒരു നായാട്ടുകാരനെ കാണുന്നു" എന്ന പൂവങ്കോഴി ഉത്തരം ചൊല്ലിയാറേ "എന്നാൽ ഞാൻ ഇവിടേ താമസിക്കയില്ല'" എന്നു കുറുക്കൻ നിലവിളിച്ചതിനു പൂവങ്കോഴി" നില്ല നായ്ക്കൾക്കും നിണക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാകുന്നപ്രകാരം ഞങ്ങൾ കാണുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളും നിന്നോടുകൂടെ ഇറങ്ങിപ്പോരും" എന്നു പറഞ്ഞു. കുറുക്കനോ "വേണ്ട ഈ സമാധാനം ഇതുവരെ ആരും നായ്ക്കളോടു അറിയിച്ചില്ല എന്നുണ്ടായിരിക്കും; ഞാൻ പോകട്ടെ!" എന്നു ചൊല്ലി പോയ്ക്കളഞ്ഞു പോൽ.

2. പ്രാകൃതവിദ്യയിൽനിന്നു ചില ചോദ്യങ്ങൾ.

1. ഒരു നാളത്തെ കുപ്പിയോടു മുറുകേ കെട്ടുന്നെങ്കിൽ അതിൽ വെള്ളം പ്രവേശിക്കാത്തതു എന്തുകൊണ്ടു?

2. വൎഷകാലത്തിൽ പലപ്പോഴും പെട്ടികളെയും വാതിലുകളെയും അടെപ്പാൻ ഇത്ര പ്രയാസമാകുന്നതു എന്തുകൊണ്ടു?

3. ഒരു കുപ്പി വെള്ളവും ഒരു കുപ്പി ആവിയും തമ്മിൽ കലൎത്തുന്നതിനാൽ അവ കുറഞ്ഞു കിട്ടുന്നതു എന്തുകൊണ്ടു?

4. അല്പം കസ്തൂരി ഒരു വലിയ ഭവനത്തിൽ മുഴുവൻ മണക്കുവാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങിനേ?

5. ഒരു സൂചി മിനുസമായി തീൎന്നാൽ സൂക്ഷ്മത്തോടെ വെള്ളത്തിൽ വെക്കുമ്പോൾ മുങ്ങിപ്പോകാതെ നീന്തുന്നതു എന്തുകൊണ്ടു?

3. നപോലിയോൻ എന്ന കീൎത്തിപ്പെട്ട ചക്രവൎത്തി ഒരു സേനാപതിയുമായി ഉലാവി നടക്കുന്ന സമയത്തിൽ വഞ്ചുമട്ടു ധരിക്കുന്ന ഒരു കൂലിക്കാരൻ അവരെ എതിരേറ്റു, താഴോട്ടു നോക്കിയതു കൊണ്ടു വഴിയിൽനിന്നു തെറ്റിയില്ല. സേനാപതി കോപിച്ചു പരുക്കശബ്ദത്തോടെ "വേഗം പോ" എന്നു കല്പിച്ചു

പ്പോൾ ചക്രവത്തി ”അരുതു ഭാരത്തെ വഹിക്കുന്നവൻ അധികം മാനത്തിന്നു യോഗ്യനാകുന്നവല്ലോ. നാം തെറ്റിപ്പോകട്ടേ” എന്നു പറഞ്ഞു കൂലിക്കാ രൻ നടക്കേണ്ടതിനു ഇടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

THE SPIDER

ചിലന്നി

ചിലന്നി എന്ന ജന്തുവിനെ ഏകദേശം എല്ലാ മനുഷ്യർ ഉപേക്ഷിച്ചു, ചിലർ ഭയപ്പെടുന്നെങ്കിലും പ്രയോജനവും ബഹു ആശ്ചൎയ്യവുമുള്ളതാകുന്നു. അതിനു രണ്ടു കണ്ണു മാത്രം ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട; എട്ടു കണ്ണുകളെക്കൊണ്ടു വസ്തുക്കളെ നോക്കുന്നു. ഹാ പിന്നെ അതു ഈച്ചകളെയും കൊതുകളെയും ഇത്ര വേഗം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു ആശ്ചൎയ്യമല്ലല്ലോ എന്നു നീ വിചാരിക്കും. എങ്കിലും ഒരു ഈച്ചെക്കു വല്ലവിധേന നാന്നൂറു കണ്ണുകൾ ഉണ്ടായാലും വലിയ ചിലന്നിയെയും അതിന്റെ വലയെയും കാണുകയില്ല എന്നു കേൾക്കുന്നെങ്കിൽ കാൎയ്യം എങ്ങിനേ? അതു കൊണ്ടു ഒരു കണിയിലോ വലയിലോ കുടുങ്ങാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിനു കണ്ണുകൾ പോരാ ബുദ്ധിയും വിവേകവും കൂടെ വേണം എന്നറിക ! ഈ ചിലന്നി അതിവേഗതയോടെ രണ്ടു മതിലുകളുടെ നടുവിൽ കെട്ടുന്ന നൂൽ എത്രയോ നേരിയതു എന്നിട്ടും കണ്ണുകളെക്കൊണ്ടു കാണ്മാൻ പ്രയാസം തോന്നുന്ന ഓരൊറ്റ നൂൽ എങ്ങിനെ എങ്കിലും ആറായിരം ചെറിയ നൂലുകളെക്കൊണ്ടു ഉളവാകുന്നു എന്നു ശാസ്ത്രികൾ നിശ്ചയിച്ചു. അതെങ്ങിനെ അറിയാം എന്നു ചോദിച്ചാൽ ചിലന്നിയുടെ പിൻഭാഗത്തു ആറു സഞ്ചികളുണ്ടു . ഓരോ സഞ്ചിക്കു ഓരായിരത്തിൽ ചില്വാനം ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു ഓരോ ദ്വാരത്തിൽനിന്നു ഒരു നൂൽ പുറപ്പെട്ടിട്ടു ആ ആറായിരം നൂലുകൾ ഒന്നായി തീൎന്നശേഷം എത്രയും ഉറപ്പായ നൂലായി ചമയും. ഇതിന്മേൽ ചിലന്നി പിന്നെയും പൂൎണ്ണ ആശ്രയത്തോടെ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ എത്ര ചെറിയ ജന്തുവിൽ പോലും ഇത്ര വലിയ അതിശയങ്ങളെ തോന്നിക്കയും ഒന്നും മറെക്കാതെ വേണ്ടു ന്ന എല്ലാ കാൎയ്യങ്ങൾക്കായി ചിന്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന സൃഷ്ടാവിന്റെ മഹത്വത്തെയും ജ്ഞാനത്തെയും എപ്പോഴും സ്തുതിക്കേണ്ടതു. ചിലന്നികൾ പലമാതിരി ഉണ്ടു. അവയുടെ നൈത്തു വിവിധങ്ങളായി ചില മാതിരി വീടുകളിലും വേറേ തരം വയലുകളിലും പാൎത്തുവരുന്നു. വിലാത്തിയിൽ വസന്തകാലത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ആകാശം വെളുത്ത നൂൽകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മരങ്ങളിന്മേലും ആളുകളുടെ തൊപ്പിയിന്മേലും അതു കിട്ടും; അതെന്തെന്നു ആളുകൾ പല സമയങ്ങളിൽ വെറുതേ ചോദിച്ചശേഷം അതു ചെറുവിധം കറുത്ത ചിലന്നികളുടെ നൈത്തു എന്നു നാം ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു. എത്ര അല്പമായ ശക്തിയായാലും പല അല്പമായ ശക്തികൾ ഒരു കാൎയ്യം തന്നേ നിവൃത്തിക്കുന്നെങ്കിൽ ഫലം ആശ്ചൎയ്യമായി തീരാം എന്നു ഇതിൽ കാണാം.

ഇതാല്യദേശത്തിൽ വളരേ ആപത്തു വരുത്തുന്ന ഒരു ചിലന്നി ഉണ്ടു. അതിന്റെ പേർ തരന്തൽ എന്നാകുന്നു. അതു ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരെ പോലും കടിച്ചു കലശലായ ദീനം വരുത്താം. തളൎച്ചകൊണ്ടു നിലത്തു വീഴുംവരേ നൃത്തം ചെയ്യുന്നതി

നാൽ സൌഖ്യമുണ്ടാകും എന്നു ഇതാല്യർ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ തുള്ളുന്നതിനാലും വിയൎക്കുന്നതിനാലും വിഷം പോയ്പോകുമോ അഥവാ അതു ഊഹമോ എന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ പ്രയാസം തന്നേ.

അമേരിക്കാഭൂഖണ്ഡത്തിൽ വേറേ ഒരു ആശ്ചൎയ്യമുള്ള മാതിരി ഉണ്ടു. അതു ഈച്ചകളെ മാത്രം കടിച്ചു തിന്നും എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ട. ഒരു ചെറിയ മാതിരി പക്ഷിയെ പോലും ഈ ചിലന്നി പിന്തുടൎന്നു പിടിച്ചടക്കി കൊന്നുകളഞ്ഞ ശേഷം പക്ഷിയോടു കൂടെ അതിന്റെ ചോരയെയും മുട്ടകളെയും കഴിച്ചു കൂട്ടും. ഈ വലിയ ചിലന്നിയുടെ നിമിത്തമോ ആ ചെറിയ പക്ഷിയുടെ നിമിത്തമോ ഏതിന്റെ നിമിത്തം അധികം ആശ്ചൎയ്യപ്പെടേണ്ടതു?

SUMMARY OF NEWS

വൎത്തമാനച്ചുരുക്കം

ഹിന്തു രാജ്യം

1. മലയാളംജില്ല.— ഒന്നു രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പേ എടുത്തുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്ന തലശ്ശേരിയിലെ രജിസ്ത്രാഫീസ്സ ഡിസെമ്പ്ര 1-ാംനു മുതൽ രണ്ടാമതും ആവൎത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തേ പുതിയ രജിസ്ത്രാരായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു പാലക്കാട്ടിൽ സബ് രജിസ്ത്രാരായിരുന്ന രൈരുക്കുറുപ്പിനെയാകുന്നു.

ഇത്രനാളും വിലാസംബന്ധകാൎയ്യങ്ങളുടെ നടപ്പിനായി വടക്കേ മലയാളം തെക്കേ മലയാളം എന്ന രണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങളെയും ഇപ്പോൾ മൂന്നാക്കി വിഭാഗിക്കയും, അതിൽ മദ്ധ്യഖണ്ഡത്തിലേക്കു മെസ്സൎ ലൂയിസ്സിനെ ഡിപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പക്ടരായും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

കോഴിക്കോട്ടിൽ ബാരിസ്ത്രായിരുന്ന ക്ലാക്ക് സായ്പിനെ നീലഗിരിയിൽ സബ് ജഡ്ജിയായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

മലപ്പുറത്തേ സ്പെഷ്യൽ അസിസ്റ്റാണ്ട് കലെക്ടർ അണ്ടർവുഡ് സായ്പവർകൾ തന്റെ ചില ആഫീസ്സുകളോടു കൂടേ ലക്ഷദ്വീപിലേ വൎത്തമാനകാൎയ്യാന്വേഷണത്തിന്നായി നവെമ്പ്രമാസാദ്യത്തിൽ തീക്കപ്പൽവഴിയായി പോയിരിക്കുന്നു. ഇവർ സാധാരണ പോകുന്ന വഴി വിട്ടു ഒരു പുതിയ വഴിക്കാണ പോയിരിക്കുന്നതു. ഇവർ പുറപ്പെട്ടു പോയ വഴി കപ്പൽ ക്കാൎക്കു നല്ല നിശ്ചയമില്ലാഞ്ഞിട്ടും കാറ്റു തക്കക്കേടായി ഊതിയതുകൊണ്ടും വഴിതെറ്റി കൊച്ചിത്തുറമുഖത്തു എത്തി എന്നും കേട്ടു.

2. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം.— മദ്രാസിലേ ഗവൎണ്ണരായി വന്നിരിക്കുന്ന മൌൺട്ട് സ്തുവാൎത്ത എൽഫിൻസ്റ്റോൻ ഗ്രാൻഡ് ഡഫ് സായ്പവർകൾ ബഹു പ്രാപ്തിക്കാരനും ജനഗുണകാംക്ഷകനും ആകുന്നു. ഇദ്ദേഹം ജനാഭിവൃദ്ധിക്കു ഉതകുന്നതായ കാൎയ്യങ്ങൾ വളരേ ചെയ്യുംപോൽ. ഇദ്ദേഹം വന്നതിൽ പിന്നെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളെയും പോയി കണ്ടുവരുന്നു. താൻ വന്നതിന്റെ ശേഷം മദ്രാസിൽ മുഹമ്മദീയരിലുള്ള പ്രധാനികൾ എല്ലാവരും കൂടി ഒരു മംഗലപത്രം കൊടുത്തതിന്നു മറുപടിയായി താൻ അവരോടു വിദ്യയിൽ മുതിൎന്നു വരുവാൻ തക്കതായ യത്നങ്ങൾ ചെയ്യേണമെന്നും അങ്ങിനെ തങ്ങളുടെ കുലത്തിന്റെ പാരംപൎയ്യമായ വിദ്യാരതിയെ വളൎത്തേണമെന്നും ഉ പദേശിച്ചു.

അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലേ യുദ്ധത്തിൽ ജയാളിയായി വന്നിട്ടുള്ള ശ്രീ ഫ്രഡറിക് റോബൎട്ട് നായകൻ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലേ സൈന്യാധിപതിയായി വന്നു കഴിഞ്ഞ നവെമ്പ്രമാസം 27-ാം നു സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രം ഈ കൊല്ലത്തേ പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാണ്മാനുണ്ടു.

പ്രദാചലംതാലൂക്കുകച്ചേരിയിൽ കഴിഞ്ഞ നവെമ്പ്രമാസം 3-ാം നു ഒരു എരുമ പെറ്റ മനുഷ്യശിരസ്സിന്നു തുല്യമായ ഒരു തലയും 4 അടി നീളമുള്ള ഉടലും ഉള്ളതായ ഒരു ജന്തുവിനെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അതിനെ പെറ്റു അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കു ചത്തുപോയി. T. Vurgese, B. A.

വിലാത്തിയിൽനിന്നു ചില വത്തമാനങ്ങൾ

ഗ്ലേസ്റ്റൻസായ്യവകൾ ഇപ്പോൾ ഐല്ലന്തിലുള്ള മത്സരത്തെ എങ്ങിനേ എങ്കിലും കീഴടക്കുവാൻ മുതിൎന്നു. അവിടെയുള്ള കുടിയാരെ എപ്പോഴും മത്സരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രജകളിൽ അതൃപ്തി ജനിപ്പിപ്പാൻ ഇടവിടാതെ ശ്രമിക്കുന്ന ഫെന്നൽ (Farnell) സായിനെ തടവി ലാക്കുവാൻ രാജ്യത്തിലെ മന്ത്രികൾ നിശ്ചയിച്ചു. ഉപരാജാവിനു കല്പന കിട്ടിയ ഉടനേ ആ മത്സരക്കാർ പാക്കുന്ന വഴിയമ്പലത്തേക്കു ആളെ അയച്ചു. ആ സായ്പ് ഒന്നും അറിയാതെ കണ്ടു ചിന്തയറ്റവനായി ശയ്യമേൽ കിടന്നു. കല്പന കേട്ടപ്പോൾ വളരേ ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടാലും അവഗം അനുസരിച്ചു പോലിസ്കാരെ പിഞ്ചെന്നു വേറെ ഒരു അമ്പലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അക്രമത്തിലും തകറാറിലും രുചിക്കുന്ന ആളുകൾ വളരേ കോപിച്ചു മന്ത്രികളെ വളരെ ഭീഷണി കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. മറ്റുള്ളവരോ സംഭവിച്ചതു കേട്ടു എത്രയും സന്തോഷിച്ചു കൊണ്ടു സ്ഥാനാപതികളോടു ഉപചാരവാക്കു ഉണൎത്തിച്ചു എന്നു കേൾക്കുന്നു. ഗ്ലേസ്റ്റൻസായ്പ് ഇപ്പോൾ രണ്ടാം വിശിഷ്ടമത്സരക്കാരനാകുന്ന ദില്ലോൻ (Dillon) സായ്പിനെ കൂടെ തടവിലേക്കു അയക്കുന്നതിനാൽ താൻ കാണിച്ച കടുപ്പത്തിൻ നിമിത്തം തനിക്കു അനുതാപവും ഭയവും ഇല്ല എന്നു കാട്ടുന്നു. മഹാരാണിയിൻ കുമാരിയുടെ ഭൎത്താവാകുന്ന ഖാനദസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപരാജാവു ഭാൎയ്യയെ കാണണ്ടതിനു സ്വദേശത്തിലേക്കു ചെന്നു.

ഗൎമ്മാന്യരാജ്യത്തിൽ അവർ രാജസഭെക്കായി പുതിയ പ്രതിനിധികളെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു. പല പക്ഷങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ എത്രയും തൎക്കിച്ച ശേഷം മുമ്പേത്ത പ്രതിനിധികൾ മിക്കവാറും വീണ്ടും യോഗത്തിൽ ചേരും എന്നു കേൾക്കുന്നു. സ്ഥിതിസമത്വക്കാരുടെ (Socialits) സംഖ്യപെരുകി എന്നു വായിക്കുന്നതു വളരേ സങ്കടകരമായ വൎത്തമാനം.

ഔസ്ത്രിയരാജ്യത്തിൻന്റെ ഒന്നാം മന്ത്രിയാകുന്ന ഹൈമല്ലെ കൎത്താവു ഒക്ടൊബർ മാസത്തിൽ മരിച്ചതിനാൽ രാജ്യത്തിൽ എങ്ങും വളരേ ദുഃഖമുണ്ടായി. ഈ മഹാൻ ദീനത്തിൽ കിടക്കാതെ യദൃഛ്ശയാ കഴിഞ്ഞു പോയതുകൊണ്ടു ഭാൎയ്യെക്കു അതു സഹിപ്പാൻ എത്രയോ പ്രയാസം തോന്നി. മദാമ്മയും പിഞ്ചെല്ലും എന്നു ഭയപ്പെടുവാൻ സംഗതിവന്നിരിക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരം നടക്കുന്ന സമയത്തിൽ ഈ വിശ്വസ്തനായ മന്ത്രിയെ എത്രയും സ്നേഹിക്കുന്ന ചക്രവൎത്തി കരഞ്ഞു വിധവയെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ മഹാൻ എപ്പോഴും സമാധാനത്തിന്നായി ആലോചിച്ചതുകൊണ്ടു വേറെ കോയ്മകളും തങ്ങളുടെ സങ്കടത്ത പലവിധേന കാണിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതാല്യരുടെ രാജാവു ഔസ്ത്രിയരാജ്യത്തിന്റെ ചക്രവൎത്തിയെ കാണേണ്ടതിന്നു

വിയന്നപട്ടണത്തിലേക്കു ചെന്നു. ആ ചക്രവത്തി ഇനി പിന്നേയും രാജാവിനെ കാണ്മാൻ രോമനഗരത്തിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യും എന്നു കേൾക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു രാജ്യക്കാക്കു ചില ദേശങ്ങളുടെ നിമിത്തം എപ്പോഴും ഈഷ്യയും ദ്വേഷ്യവും ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു അത്രേ ആ രണ്ടു നൃപന്മാർ തങ്ങളുടെ മമതയെ ഇത്ര പ്രസിദ്ധമാക്കി കാട്ടുവാൻ പുറപ്പെട്ടു പോയി. അതു പ്രത്യേകമായി ഇതാല്യരെ കുറെ ശമിപ്പിക്കും എന്നു ആശിക്കുന്നു.

പ്രാഞ്ച് രാജ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഗമ്മാനരുടെ ഉഗ്രവൈരിയാകുന്ന ഗമ്പെത്താസായ്യവക്‍ൾ ഒന്നാം മന്ത്രിയായി തീരും. മുമ്പെ പ്രതിനിധിയായി എപ്പോഴും പ്രജകളുടെ ന്യായങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തക്കിച്ച ഈ വാചാലൻ ഒന്നാം മന്ത്രിയായി എങ്ങിനേ വാഴും എന്നു അനേകർ ചോദിക്കുന്നു. കോയ്മയുടെ നേരെ തക്കിച്ചു മത്സരിക്കുന്നവരിൽ പലപ്പോഴും പത്തു രാജാക്കന്മാരുടെ അഹംഭാവവും പത്തു നിഷ്കണ്ടകരുടെ സാഹസവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നറിക! ഗമ്മാനരോടു പ്രതിക്രിയ ചെയ്യേണം എന്നു ഈ ഗമ്പെത്ത എപ്പോഴും നിലവിളിച്ച ശേഷം അധികാരം കിട്ടും എന്നു കണ്ട ഉടനേ ഗമ്മാനരാജ്യത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ കാണണ്ടതിനു അങ്ങോട്ടു യാത്ര ചെയ്തു. മടങ്ങി വന്ന ശേഷം പറഞ്ഞതോ "ഗമ്മാനർ ആയുധവഗ്ഗത്തെ ധരിച്ചു യുദ്ധത്തിന്നായി ഹാജരായിരിക്കുന്നു" എന്നത്രേ. ഗമ്മാനർ ജാഗരിച്ചു ഒരു ങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഈ മഹാൻ കണ്ടതുകൊണ്ടു പക്ഷേ പ്രതിക്രിയയുടെ കാൎയ്യത്തെ ഇനി ചില വഷങ്ങളോളം താമസിപ്പിക്കും എന്നാശിക്കുന്നു. ഗമ്പെത്ത ഗമ്മാന്യരാജ്യത്തിലിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ ബിസ്മാക്ക് പ്രഭുവിനെ കാണ്മാൻ വിചാരിച്ചു എന്നുള്ള ശ്രുതിനടക്കുന്നു ണ്ടു. 1870-ാമതിൽ ഗമ്മാനർ കൈവശമാക്കിയ സംസ്ഥാനങ്ങളെ ചൊല്ലി ഒരു വാക്കുപോലും സംസാരിക്കരുതെന്നു ബിസ്മാക്ക് പ്രഭുവും നാം ശുദ്ധമായി മാത്രം അന്യോന്യം കാണാം എന്നു ഗമ്പെത്തസായ്യും തീരെ പറഞ്ഞ തുകൊണ്ടു കാൎയ്യം നിഷ്ഫലമായ്പ്പോയി എന്നു കേൾക്കുന്നു. തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാണുന്നതിനാലും വളരേ ഫലം വരുമായിരിക്കും എന്നു ആശിപ്പാൻ വഹിയാ.

പ്രസാധകർ

താളിളക്കം